A°. 1866 N°. 17.

PUBLICATIE-BLAD.

KEUR

regelende de toelating en uitzetting van vreemdelingen op het eiland Curaçao.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao.

In overweging genomen hebbende dat ingevolge art. 6 van het Reglement op het Beleid der regering de regelen nopens de toelating en uitzetting van personen, die in verschillende eilanden der kolonie noch gevestigd, noch daarheen van Rykswege gezonden zyn, by koloniale verordening of plaatselyke keur worden vastgesteld; terwyl volgens art. 135 van hetzelfde reglement op de plaatselyke keuren voor het eiland Curaçao en onderhoorigheden, van toepassing zyn de vormen voor koloniale verordeningen voorgeschreven en, dat de gesteldheid en de ligging van het eiland Curaçao, als toevlugtsoord voor uitgewekenen en vlugtelingen van de omliggende en gedurig in staat van onrust of oproer verkeerende landen, noodzakelyk maken eene wyziging te brengen in de bestaande bepalingen nopens toelating en uitzetting van vreemdelingen, welke aangelegenheid voegzaam by keur kan geregeld worden.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande keur op de toelating en uitzetting van vreemdelingen op het eiland Curaçao.

Art. 1.

Als vreemdelingen. in den zin dezer verordening, worden aangemerkt zy, die, volgens de bepaling van art. 6 van het Regerings-reglement, in de verschillende eilanden der kolonie noch gevestigd, noch daarheen van rykswege gezonden zyn.

Art. 2.

Onvermogende en behoeftige vreemdelingen, die geen bewysbaar middel van bestaan hebben, worden op Curaçao niet toegelaten.

Art. 3.

Geen vreemdelingen mogen, ten zy met vergunning van den Procureur-Generaal, of ingevolge de bepalingen op de quarantaine op Curaçao landen, of zich tot vertrek inschepen elders dan in de haven of St. Anna baai aldaar. Zy, die in stryd hiermede handelen, worden door de Policie in verzekerde bewaring gesteld en gestraft met geldboete van ƒ 25.— ten minste en ƒ 300.— ten hoogste, of gevangenis van 3 dagen ten minste, en 14 dagen ten hoogste; boete en gevangenis te zamen of afzonderlyk.

Art. 4.

Alle vreemdelingen, met uitzondering van hen, die doorreizend zyn en niet langer dan acht dagen hier vertoeven, moeten onverwyld na aankomst, zich naar het Policie-bureau begeven en daar opgaaf doen van hunne namen en voornamen, die van de leden van hun gezin, hun beroep of bedryf en de plaats van waar zy komen.

Zy moeten tevens bewys leveren van hunne middelen van bestaan.

Ook zy, die doorreizend zyn in den zin zoo even gemeld, moeten, wanneer dat verlangd wordt, zich ten spoedigste, na eene oproeping van het hoofd van Policie, ten diens burele begeven. Zy zyn ook verpligt in de door hen betrokken hotels, logementen of andere nachtverblyven, de hun daar aangeboden wordende lysten naar waarheid in te vullen, ten einde de houders dier huizen in staat te stellen om aan de bepaling van art. 14 te voldoen.

Art. 5.

De schippers of gezagvoerders, die onvermogende vreemdelingen aanbrengen, zyn verpligt die ten hunnen koste weder naar elders te vervoeren of te doen vervoeren, komende de kosten van onderhoud en verpleging dier vreemdelingen, middelerwyl, ten laste dier schippers; alle welke kosten op het schip zullen kunnen verhaald worden.

Schepen, die hier niet te huis behooren, mogen eerst dan vertrekken, wanneer het blykt, dat de daarmede aangebragte vreemdelingen, niet onvermogend zyn.

Art. 6.

De loods en havenmeester is nadrukkelyk verpligt de schippers of gezagvoerders van binnen gebragte vreemde schepen de bepalingen, zoowel van deze verordening als alle anderen, het aankomen van vreemdelingen betreffende, vóór te houden.

Verneemt de loods aan boord dat zich daar meer dan acht passagiers, hoofden van gezinnen, bevinden, dan zal hy, by het doorvaren der haven, de schildwacht aan de hoofdwacht aanroepen en dezen van die omstandigheid kennis geven. De schildwacht zal gelast worden daarvan aan de hoofdwacht rapport te doen en de kommandant dier wacht zal onverwyld de politie daarvan verwittigen.

Art. 7.

Het hoofd van Policie verleent geene toelating aan vreemdelingen om op het eiland te verblyven, dan aan hen, die binnen 3 maal 24 uren na aankomst bewyzen, genoegzame middelen van bestaan te hebben.

Als bewys van genoegzame middelen van bestaan, zal aangenomen kunnen worden de borgstelling van een of twee gegoede ingezetenen, die binnen drie maal 24 uren na aankomst van den vreemdeling de

schriftelyke verklaring afleggen, dat zy zich aansprakelyk stellen voor al de kosten, welke de vreemdeling aan de Koloniale kas zou kunnen veroorzaken.

Deze borgstelling vervalt, zoodra de vreemdeling voldoende bewys zal hebben geleverd, dat hy genoegzame middelen van bestaan heeft, of, volgens het bepaalde by art. 11 dezer keur, van den Gouverneur vergunning tot tydelyke of voortdurende inwoning heeft verkregen.

Art. 8.

Vreemdelingen, die zich hier te lande bevinden, doch blyken geene genoegzame middelen van bestaan te bezitten, zullen door het Hoofd van Politie worden uitgezet, tenzy wanneer door eenig hier gevestigd schuldeischer het middel van verzet tegen het vertrek of dat van lyfsdwang mogt zyn aangewend, zullende, in geval van verzet tegen het vertrek, de uitzetting toch kunnen worden bevolen, ingeval, by gebreke van dien, de vreemdeling ten koste der Koloniale kas zou komen.

Art. 9.

De uitzetting geschiedt door den vreemdeling met eene of andere scheepsgelegenheid, voor zooveel doenlyk naar zyne keus, naar elders te doen vervoeren.

Art. 10.

Aan vreemdelingen, ook zy die niet onvermogend zyn, doch wier verblyf hier voor de publieke orde of rust gevaarlyk kan worden geacht, hetzy op grond van hetgeen van hun vroeger leven openbaar en met stellige bewyzen bekend is, hetzy omdat zy in stryd handelen met de regelen van orde en rust in deze kolonie, kan door het hoofd van Politie aanzegging gedaan worden, om de kolonie binnen eenen gestelden tyd te verlaten.

De vreemdeling kan tegen die aanzegging beroep doen op den Gouverneur, die daarop, na verhoor van het hoofd van Politie, naar bevind van zaken beschikt.

Het hoofd van Politie is bevoegd, om den vreemdeling, die bewyzen heeft gegeven de orde en rust in deze kolonie te storen, onder toezigt der politie en, des noods, in verzekerde bewaring te stellen.

Het hoofd van Politie geeft van zoodanige handeling kennis aan den Gouverneur, die daarop den vreemdeling voor zich ontbiedt, hem in zyn belang hoort en daarop naar bevind van zaken beschikt.

Ten opzigte van het gezin des vreemdelings, gaat deze bepaling niet verder dan de persoon, die aanleiding tot den tegen hem genomen maatregel gegeven heeft.

Art. 11.

Vreemdelingen, hier te lande toegelaten, kunnen zich op aanbeveling van een of twee gegoede ingezetenen by rekest tot den Gouverneur wenden, met verzoek van tydelyke of voortdurende vestiging.

De Gouverneur kan, zoo hy daartoe termen vindt, het verzoek weigeren.

Art. 12.

Ten aanzien van vreemdelingen, aan wie door den Gouverneur vergunning tot tydelyke of voortdurende inwoning is gegeven, houdt de

borgstelling in art. 7 vermeld op. Zy kunnen ook, al mogt hun verblyf schadelyk worden geacht, niet worden uitgezet dan op last van den Gouverneur, na verkregen goedkeuring van den Raad van bestuur.

Art. 13.

In alle gevallen, waarin de uitzetting van een vreemdeling bevolen wordt, wordt hem een behoorlyken tyd en de gelegenheid gelaten tot de regeling zyner zaken. Als zoodanig zal ook gelden ziekte of andere physieke verhindering tot vertrek van een der leden van zyn gezin.

Art. 14.

De houders van hotels, logementen en zy, die aan vreemdelingen nachtverblyf verleenen, zyn verpligt aan het hoofd van policie de opgaaf daarvan te doen op de wyze, die het hoofd van policie deswegens zal bepalen.

Art. 15.

Alle met deze verordening strydige bepalingen ten opzigte der vreemdelingen, worden hierby ingetrokken.

Gegeven te Curaçao den 19 October 1866.

DE ROUVILLE.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Uitgegeven den 19 October 1866.
De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.